

- تب (که می تواند بیش از چندین روز یا چند هفته طول بکشد) بدون عفونت.
- خیس شدن در اثر تعریق شبانه.
- کاهش وزن غیر عمدی (کاهش حداقل 10٪ وزن بدن طی 6 ماه).

• سایر علائم لنفوم هوچکین:

- ✓ خارش پوست
- ✓ احساس خستگی
- ✓ از دست دادن اشتها

گاهی اوقات تنها علامت ممکنست احساس خستگی دایمی باشد.

• سرفه، مشکل تنفس، درد قفسه سینه در لنفوم هوچکین:

اگر لنفوم هوچکین بر گره های لنفاوی داخل قفسه سینه تاثیر بگذارد، تورم این گره ها ممکن است روی نای فشار آورده و موجب سرفه یا حتی مشکل تنفسی مخصوصا وقتی که دراز کشیده باشید شود. ممکنست درد پشت استخوان سینه داشته باشید.

داشتن یک یا چند مورد از علائم بالا به این معنی نیست که شما قطعاً لنفوم هوچکین دارید. در واقع بسیاری از این علائم احتمالاً به علت سایر شرایط مانند عفونت ایجاد می شود. با این وجود اگر شما یا فرزندتان این علائم را دارید با یک پزشک مشورت کنید تا علت آن پیدا شود و در صورت نیاز درمان شوید.

شایعترین علامت لنفوم هوچکین توده ای گردن، زیربغل یا کشاله ران است که اینها گره لنفاوی بزرگ شده اند. معمولاً این توده ها دردناک نیستند، اما بعد از نوشیدن الکل ممکن است دردناک شوند. توده ها ممکن است در طول زمان بزرگتر شوند، یا ممکن است توده های جدید در نزدیکی آن (یا حتی در قسمت های دیگر بدن) ظاهر شود.

اما لنفوم هوچکین شایعترین علت تورم غدد لنفاوی نیست. غدد لنفاوی که بیشترین رشد را دارند، به ویژه در کودکان، بعلت عفونت ایجاد می شود. گره های لنفاوی که به علت عفونت بزرگ میشوند، غده های واکنشی یا هیپرپلاستیک نام دارند. این توده ها هنگام لمس دردناک هستند. اگر عفونت عامل بزرگی غده لنفاوی باشد، گره باید ظرف چند هفته پس از اینکه عفونت برطرف شد به اندازه نرمال برگردد.

سرطان های دیگر نیز می توانند باعث ایجاد تورم غدد لنفاوی شوند. اگر شما یک گره لنفاوی رشد یافته داشته باشید، به خصوص اگر عفونت جدیدی نداشته اید، بهتر است پزشک خود را ملاقات کنید تا علت پیدا شود و در صورت نیاز بدون تاخیر درمان شود.

• علائم عمومی (غیر اختصاصی) لنفوم هوچکین:

برخی از مبتلایان به بیماری هوچکین علائمی دارند که بعنوان علائم B شناخته می شوند:

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان

فارس

بیمارستان آنکولوژی امیر

لنفوم هوچکین HL

ساناز عبدالرضایپور

سو پروایزر آموزش سلامت

تایید کننده: مریم حصیر باف

مدیر پرستاری

تیرماه 1400

منبع: American Cancer Society 2018 WebMD 2017

www.cnin.ir
EU-B-060/02

علت شناسی لنفوم هوچکین HL:

دانشمندان فاکتورهای خطری را کشف کرده اند که فرد را به احتمال زیاد به بیماری هوچکین مبتلا می کند، اما مشخص نیست دقیقا چگونه این عوامل خطر را افزایش می دهند.

به عنوان مثال، برخی محققان فکر می کنند که ممکنست عفونت با ویروس اپشتین بار، باعث تغییرات DNA لنفوسیت های B شود، که منجر به رشد سلول های رید اشتنبرگ می شود که سلول های سرطانی در لنفوم هوچکین هستند.

عوامل خطر لنفوم هوچکین:

عامل خطر چیزی است که بر روی احتمال ابتلای شما به بیماری ها مانند سرطان تاثیر می گذارد. سرطان های مختلف دارای عوامل خطر مختلف هستند. برخی عوامل خطر سرطان مانند سیگار کشیدن می توانند تغییر کنند. دیگر عوامل مانند سن یا سابقه خانوادگی قابل تغییر نیستند.

چند عامل خطر، احتمال ابتلای فرد به لنفوم هوچکین را افزایش می دهند (اگر چه هنوز مشخص نیست که چرا این عوامل خطر ابتلا را افزایش می دهند). اما داشتن یک عامل خطر یا حتی چندین عامل خطر، به این معنی نیست که شما قطعا به این بیماری دچار خواهید شد و بسیاری از افرادی که این بیماری را دارند، ممکن است فاکتور خطر شناخته شده ای نداشته باشند

درمان لنفوم هوچکین HL:

چه پزشکانی "لنفوم هوچکین HL" را درمان می کنند؟

بر اساس گزینه درمان ممکنست پزشکان مختلفی در تیم درمان شما باشند. این پزشکان عبارتند از:

- فوق تخصص مدیکال آنکولوژی و هماتولوژی: پزشک فوق تخصصی که سرطان را با داروهای شیمی درمانی، تارگت تراپی و ایمونوتراپی و پیوند مغز استخوان درمان می کند و کل برنامه درمانی شما را طرح ریزی می کند.
- متخصص رادیوتراپی (رادیوتراپیست): پزشک متخصصی که سرطان را با پرتودرمانی درمان می کند.

ممکنست بسیاری از تخصص های دیگر هم بخشی از تیم درمان شما باشند، شامل: پزشک دستیار، پرستار، متخصص تغذیه، روانشناس، مددکار اجتماعی و ...

اگر برای شما (یا فرزندتان) تشخیص لنفوم هوچکین گذاشته شده است، تیم سرطان شما گزینه های درمان را با شما در میان می گذارند. مهم است که بدقت در مورد گزینه هایتان تفکر نمایید. شما فواید هر گزینه درمان را در مقابل خطرات و عوارض بالقوه آن بررسی نمایید.

درمان لنفوم هوچکین خیلی بر اساس مرحله ی است. اما سایر فاکتورها مانند سن، سلامت عمومی و مکان لنفوم ممکنست گزینه های درمان را تحت تاثیر قرار دهد.

برای تمام بیماران لنفوم هوچکین، هدف اصلی شفای بیماری است. اما درمان میتواند عوارضی

داشته باشد که اغلب برای سال ها بروز نمی کند. به این دلیل، پزشکان تلاش می کنند برنامه درمانی ای را انتخاب نمایند که کمترین ریسک عوارض را داشته باشد.

انواع درمان های لنفوم هوچکین:

بسته به نوع و مرحله لنفوم و سایر فاکتورها گزینه های درمانی می تواند شامل موارد زیر باشد:

شیمی درمانی، پرتو درمانی، ایمونوتراپی (شامل آنتی بادیهای مونوکلونال)، شیمی درمانی با دوز بالا و پیوند مغز استخوان

درمان های اصلی لنفوم هوچکین عبارتند از شیمی درمانی و پرتو درمانی. بسته به شرایط یکی از این درمان ها یا هر دو استفاده می شوند.

ممکنست بیماران خاصی با ایمونوتراپی یا پیوند سلولهای بنیادی، درمان شوند بخصوص اگر سایر درمانها اثر نکرده باشد.

بجز برای نمونه برداری و مرحله بندی، جراحی بندرت برای درمان لنفوم هوچکین استفاده می شود.

تصمیم گیری برای برنامه درمان لنفوم هوچکین:

مهم است که درمورد تمام گزینه های درمان (اهداف و عوارض) با پزشکانتان صحبت نمایید تا بهترین تصمیم متناسب با نیازتان را بگیرید. در انتخاب یک برنامه درمانی، به سلامت عمومی خود، نوع و مرحله لنفوم هوچکین توجه نمایید. موارد مبهم را بپرسید.